

همان طور که اشاره داشتید، در روایات آمده که امام عصر (عج) هر ساله در موسم حج شرکت کرده و همه اعمال را به جا می آورند یعنی در منا، مشعر و عرفات حضور هم می یابند؛ البته امام (عج) مردم را می بینند اما مردم ایشان را نمی بینند و نمی شناسند. یعنی امام عصر (عج) با حجاج در روز عرفه در عرفات وقوف می کنند.

در روایت است که خدای متعال روز عرفه ابتدا به زائران امام حسین (ع) نظر می کند و بعد به زائران مکه؛ این روایت معتبری است که در «کامل الزیارات» آمده و این معنی را می دهد که با وجود حضور امام حی در مکه، خدا به زائران کربلا و امام حسین (ع) نظر لطف دارد و این یعنی درس مهدی باوری و مهدی یاوری؛ به عبارت بهتر، اگر کسی می خواهد مهدی یاور باشد ابتدا باید حسینی شود.

کسی که می خواهد منتظر واقعی شود باید از معبر کربلا بگذرد، امام زمان (عج) هم پس از ظهور، پرچم اباعبدالله الحسین (ع) را که در نزدیک کوفه فرو افتاد بلند کرده و در جهان به اهتزاز در می آورد

انتظار در دعای عرفه

همانطور که امام حسین (ع) در جبل الرحمه عرفات دعا خواندند امام عصر (عج) هم در عرفات دعا می خوانند؛ هم امام حسین (ع) و هم امام زمان (عج) عملاً به ما یاد داده اند که اهل دعا باشید چون امام زمان (عج) سنت های اجداد خویش را اجرا می کنند و چه بسا روی جبل الرحمه می ایستند و با خدا نجوا می کنند چنان که امام حسین (ع) چنین کردند.

معنای عرفه چیست، کجا و در چه مواقعی به کار رفته است. عرفه در چند موضع به کار رفته است:

نخست، درباره حضرت آدم (ع) گفته شده وقتی جبرائیل مناسک و احکام حج را برای او تعریف کرد، آدم گفت: «عرفت» یعنی شناختم و به این اعتبار این روز «عرفه» نام گرفته است. دوم حضرت ابراهیم (ع) که بعد از دیدن چندباره خواب قربانی کردن فرزند، نهایتاً در نهم ذی الحجه وظیفه اش را دریافت و گفت: «عرفت» و سوم درباره شیعه آمده که عرفه؛ یعنی عرفان و معرفت و شناخت، یکی از آن شناخت هایی که شیعه باید دنبال کند همان شناخت امام است چنان که در دعا می خوانیم: «اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ» و این سرآمد همه معارف است.

علاوه بر این، عرفه از نظر ظرف زمانی نزد خداوند و در عالم ملکوت جایگاه خاصی دارد؛ عرفه اعظم الايام است مثل لیالی قدر که اعظم شب ها است، چنانکه نقل است: امام سجاد (ع) در روز عرفه صدای نیازمندی را شنید که گدایی می کرد. به او فرمود: «وای بر تو! آیا در مثل چنین روزی از غیر خدا درخواست می کنی، درحالی که در این روز برای بچه هایی که در شکم مادران هستند، امید سعادت و خوشبختی می رود؟»

امام (ع) فرمودند: هر کس امروز در خانه خدا را بزند و سوال کند، سعادت مند می شود، و در زیارت جامعه هم آمده است: «سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمَّ»، این یعنی ولایت اهل بیت (ع) رمز سعادت است و امروز که امام عصر (عج) ولی حی و حاضر اند، ولایت پذیری ایشان رمز سعادت جامعه است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نشانه ای از مهدویت در دعای عرفه

دعای عرفه فرازهای بلند و عرفانی دارد، از مباحث مورد تاکید امام حسین(ع) صلوات ها است که هفت مرتبه تکرار شده با این صلوات ضمن دعا، دو جا در این دعا مهدویت می درخشد؛ یکی آنکه امام مهدی(عج) مشمول امام حسین(ع) است چون ایشان بر محمد(ص) و آل محمد(ص) صلوات می فرستد؛ توضیح آنکه وقتی صلوات را به آل می فرستد یکی از این خاندان امام مهدی(عج) است؛ یعنی در این دعا امام حسین(ع) هفت مرتبه بر فرزندشان حضرت حجت(عج) صلوات و درود می فرستند.

نقل است پیامبر(ص) فرمودند: «بر من صلوات ناقص و ابتر نفرستید»، سوال کردند که صلوات ابتر چیست؟ ایشان فرمودند: «اینکه بگویند اللهم صل علی محمد» و بعد ادامه دادند که بگویند «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ».

دوم آنکه به ما گفته اند مهدی(عج) رمز اجابت دعا است چراکه در روایت است که دعا محبوس است تا صلوات بر محمد(ص) و آل محمد(ص) فرستاده شود.

یعنی امام مهدی(عج) رمز اجابت دعا است؛ اگر دعای عرفه و ندبه و ... می خوانیم باید بدانیم تا صلوات نفرستیم دعای ما به اجابت نمی رسد، بالا نمی رود و محبوس است.

نشانه مهدویت در دعای عرفه

در فرازهای دیگر این دعا می خوانیم که امام مهدی(عج) موجب رهایی انبیاء از مشکلات هستند؛ باید توجه داشت همه انبیاء به دلیل قرب شان گرفتاری بیشتری داشته اند و جالب آنکه پیامبرانی که در دعای عرفه نام شان آمده همه در مشکلات خویش به محمد(ص) و آل محمد(ص) متوسل شده اند که امام مهدی(عج) نیز از آنها است.

برای مثال در دعای عرفه درباره حضرت یوسف(ع) می خوانیم: «ای خدایی که در دل صحرای بی آب و علف قافله را نگاه داشتی برای

یوسف و او را از چاه درآوردی و بعد از بردگی به تخت پادشاهی نشاندی ...»؛ این نجات حضرت یوسف(ع) از چاه و بردگی تا رسیدن به عزیزی مصر با توسل به محمد(ص) و آل محمد(ص) بوده که از جمله آنها مهدی آل رسول(ص) است.

یا درباره حضرت یعقوب(ع) در این دعا می خوانیم: «ای خدایی که یوسف را به یعقوب بازگرداندی بعد از آنکه چشمانش بر اثر حزن و گریه بسیار، سفید شده بود» و این نشد مگر با توسل یعقوب(ع) به محمد(ص) و آل محمد(ص).

یا درباره حضرت ایوب(ع) هم می خوانیم: «ای خدایی که بلا و بیماری را از ایوب بعد از سال ها باز گرداندی»، این کشف ضر و بلوا از ایوب میسر نشد مگر با توسل به محمد(ص) و آل محمد(ص) که حضرت مهدی(عج) هم از آنها است.

و یا درباره حضرت ابراهیم(ع) می خوانیم: «ای خدایی که دست ابراهیم را گرفتی و نگذاشتی فرزندش را ذبح کند بعد از آنکه به سن بالایی رسیده بود» این نبود مگر در اثر توسل به محمد(ص) و آل محمد(ص).

همچنین، ادامه می دهیم ای خدایی که به زکریا فرزند دادی و دعایش را مستجاب کردی، ای خدایی که حضرت یونس(ع) را از شکم ماهی نجات دادی؛ ای خدایی که دریا را شکافتی و بنی اسرائیل را از آن عبور دادی و فرعون را در آن غرق ساختی و اینها همه نبود مگر در اثر انبیاء الله به حضرت بقیه الله(عج).

از ابتدا تا انتهای دعای عرفه ده ها مورد از صفات الهی اعم از جلال و جمال و ... مرور می شود که این صفات عین ذات او است؛ و حضرت مهدی(عج) هم مظهر صفات خدا است.

امام مظهر صفات الهی است همه ائمه(ع) اینچنین اند از جمله امام مهدی(ع). برای مثال در دعای عرفه می خوانیم: «خدا هیچ مثل و ماندنی ندارد» امام هم مثل و مانند ندارد، هیچ کس نمی تواند به بلندای امام برسد و ایشان را آن طور که باید بشناسد و این درباره حضرت مهدی(عج) هم صدق می کند.

همچنین است سمیع بودن خدا که امام عصر(عج) هم چنین است و

می توان با ایشان تکلم کرد چون ایشان حی و حاضر است و در هر کجای دنیا صدای ما را می شنود.

پیامبر(ص) فرمودند: «چهار گروه گوش شنوا دارند: بهشت، جهنم، حورالعین ها، محمد(ص) و آل محمد(ص)».

این یعنی خاندان پیامبر(ص)، دور و نزدیک، در حیات یا در ممات صدای ما را می شنوند چون امام مظهر صفات الهی است سمیع بودن الهی در او نیز تجلی دارد. مثل بصیر بودن که امام چشم عالم است، اگر قرار باشد در و دیوارها مانع دید امام باشد، چه فرقی است میان آن حضرات(ع) و ما.

سرآمد نعمت ها در دعای عرفه

به تصریح قرآن در قیامت از نعمت ها سوال می شود و در تفسیر ائمه است که سرآمد همه نعمت ها، امام است. ولی نعمت آن امام است که به یمن ایشان ماسوی الله روزی می خورند و در جامعه هم آنها را اولیاء الله می خوانیم. هر نعمتی به بشریت می رسد حتی به کفار، مشرکان و لاییک ها و حیوانات و نباتات صدقه سر امام زمان(عج) است.

نکته مهم دعای عرفه در حوزه مهدویت آن که: انسان ها به طور کلی از شکر نعمت امام عاجزند.

امام حسین(ع) فرمودند: «اگر من همه اعصار و قرون عمر کنم (از ابتدا تا انتهای عالم) نمی توانم شکر یکی از نعمت های تو را بکنم»؛ این درباره نعمت های ظاهری صدق می کند چه برسد به وجود امام(ع). حضرت همچنین بارها در دعای عرفه به خداوند عرضه می دارند:

«نعمت های خود را از من سلب نکن» که ما نیز با زمزمه عرفه این دعا را می کنیم که خدا سرآمد نعمت هایش یعنی امام مهدی(عج) و ولایت ائمه(ع) را از ما سلب نکند.

باید توجه داشت امام مهدی(عج) موجب بقای عالم است چنان که در دعای عرفه می خوانیم: «اگر خدایان دیگری در این عالم باشند، جهان فاسد می شود و بر هم می ریزد». از این فراز در حوزه مهدویت استفاده می شود که اگر حجت الهی نباشد زمین اهل اش را می بلعد و این یعنی امام(عج) مهدی موجب بقای عالم است.